

What Hangs in the Palm of Our Hands

Dominika Dobiášová

Kurátorka: Eva Slabá

05/06 - 27/07/2024

Dominika Dobiášová představuje na své vůbec první sólové výstavě v Praze cyklus nejnovějších, dosud nevystavených prací. Na ploše pěti plátů a s využitím tradiční malířské instalace modifikuje komorní prostor projekt_room k vybudování významy nabyté atmosféry. Těsně před rozbřeskem se tak s autorkou a jejími postavami ocitáme v zamrzlých situacích na pokračování kdesi u opuštěných suchých kopců, malých plání, remízů u skal, zatopených propastí anebo chodbách konventu. Každé jednotlivé dílo lze v jejím pojetí vnímat jako mise-en-scène (mizanscène) – prostorovou organizaci dramatického jednání, ve kterém se za pomoci různých aspektů vyjevuje psychologický obsah scény a vzájemné působení jednajících postav. Inscenace Dobiášová uvážlivě skládá z dílčích vrstev, v nichž nic není náhodné, ať už uvažujeme o kompozici, kulisách, rekvizitách, postavách, kostýmech či nasvícení. Kromě této materiální magie, tónu a atmosféry vtahuje do hry i uspořádání jednotlivých scén mezi sebou a vztahy mezi nimi.

Způsob nahlížení a vyjadřování vztahu k lidem a jejich vztahu ke světu Dobiášová splétá pomocí narativity, jež se odehrává v případě této série okolo dlaní postav. Centrální plátno výstavy zobrazuje na první pohled enigmatickou situaci tří navzájem se ignorujících jednotlivců, které zdánlivě nic sdíleného nespojuje. Interpretačně široké pole se zužuje ale v momentě, kdy začneme pozorovat zájmy, jež se vyjevují právě skrze zobrazené ruce a jim vlastní cíle. Dílem *Hunter, Witch and Picker* Dobiášová dokládá rovněž svůj dlouhodobý zájem o rozkrývání neviditelných her o moc a jak tyto mechanismy ovlivňují nejen historický výklad (zmínit můžeme uvažování o fikci a narativitě Ursuly Le Guin nebo kritickou alternativu Silvie Federici). Zbylá plátna i díky svým názvům navádějí k jasnějšímu čtení, přesto se ale vždy jedná o domněnky a odhady. Téměř až romantické výjevy před soumrakem totiž umělkyně vědomě narušuje tím, když zobrazuje těžká a tísnivá (místy archetypální) témata v podobě izolovanosti postav, splétání sítě intrik, individuální msty, ohřívání si vlastní koupele, falešné pomoci či empatického pláče za cizí bolest a obětování se. Je to přesně toto senzitivně nastavené vypětí, jímž Dobiášová prozkoumává hranice mezi nebezpečím a klidem, ale také třeba krásou a ošklivostí. „Nevěké“ postavy v této sérii navíc nedoplňují pouze věci, ale i přízraky, flóra a fauna, přičemž jim všem poskytuje rovnocennou pozornost.

Přestože lze za vyobrazenými ději tušit pozadí probíhajícího konfliktu, v malířčině podání se více jedná o celkové zobrazení stále probíhající konstrukce, která není technohrdinsky lineární, ale spíše anachronická a nesequenční. Vizuální metafory, které tak skládá, jsou mnohoznačné a heterogenní, součástí kategorie „dlouhých záběrů“, jež se rozvíjí v čase a různých směrech stojících v opozici s jednodállostními akcemi. Postavy, které zobrazuje, už spolu ani nesoupeří – každá svádí svůj vlastní boj sama se sebou nebo za sebe sama. To ji nakonec umožňuje kritickou reflexi politicko-sociálních jevů, jejichž prostřednictvím dosahuje symbolických a místy až alegorických výjevů tematizujících kolektivní vinu a sdílenou odpovědnost ve spoluzité hierarchii sociálních systémů. Společně s autorkou tak ohledáváme ahistorická etická dilemata a ptáme se, co všechno je ještě vůbec v našich vlastních silách a jaké jsou podoby současného společného úsilí.

Text Eva Slabá

- 1/ *For Higher Purpose*, 2024; 104,7 x 173 cm
- 2/ *Hunter, Witch and Picker*, 2024; 203,5 x 141 cm
- 3/ *Knitting of Retaliation*, 2024; 92,8 x 72,6 cm
- 4/ *Perfect Trapper*, 2024; 110 x 157 cm
- 5/ *Cure for Shared Grief*, 2024; 87 x 57,5 cm

Dominika Dobiášová (*1996, Ostrava) absolvovala bakalářské studium na Fakultě umění Ostravské univerzity v ateliéru kresby Josefa Daňka a Libora Novotného, magisterské pak na brněnské FaVU v ateliéru Malby 1 pod vedením Vasilu Artamonova a Marie Štindlové. Během akademického roku 2022/2023 prošla stáží ve Vídni ve studiu Ernsta Yohjiho Jaegera. Malby Dobiášové se vyznačují sice asociacemi na různé styly z dějin umění, jako jsou renesance, gotika či surrealismus, tyto formy jsou ale narušeny autentickým současným rukopisem, jenž buduje napětí mezi tématy a použitou technikou. Plátna autorka často doplňuje autorskými dřevěnými rámy a instalace občasně doprovázejí objekty z foukaného skla.

V červnu tohoto roku čeká Dobiášovou rezidence v bukureštském A.R.C. a skupinová výstava v zóně pro umění 8smička, na podzim další skupinové výstavy, tentokrát v Pragovce a Zlínský salón mladých. Sólovou výstavu jí na zimu 2025 připravuje vídeňská galerie Commune. Mezi nedávnými samostatnými výstavami lze zmínit *Reap The Sown* (eastcontemporary, Miláno, IT, 2023), *Bring Me a Flower, I Will Reward You* (Zaazrak Dornych, Brno, CZ, 2022) anebo *Sanctuary for Each of Them* (Galerie mladých TIC, Brno, CZ, 2022). Zúčastnila se rovněž řady skupinových výstav: *Chaotic Maze* (AM180, Praha, CZ, 2024) Cheirokmeta (Sperling, Munich, DE, 2023), *Kingdom of Hex* (MeetFactory, Praha, CZ, 2023), *I Can Hear the Grass Grow* (PLATO, Ostrava, CZ, 2022) a *Personal Mythologies* (Dům pánů z Kunštátu, Brno, CZ, 2022). Dobiášová působí dlouhodobě v Brně.

Rádi bychom poděkovali Ministerstvu kultury ČR a HI. městu Praze za dlouhodobou podporu našeho programu.